

ئانسا و بانسا

چیرۆکیک له پاکستانهوه

ههبوو نهبوو، له نزيك گونديك له پاكستان جهنگه لپكي تاريك و تووني گهوره ههبوو.

Det var en gang. En stor mørk jungel i nærheten av en liten landsby i Pakistan.

لهناو ئهو جهنگلهدا بزنيك دهژيا، كه دوو كارژيلهی به ناوهكاني ئانسا و بانساوه ههيوو.

Der bodde det en geitemamma med de to små geitekillingene sine. De het Ansa og Bansa.

رۆژیکیان بزنهکه دهبوو به کاریک بچیت بو شار و ماوهیهکی پی دهچوو. به بیچووہ کارژیلهکانی گوت، دهبیت گفتی بدهنی که جگه له
خوی، دهرگا له کسی تر نهکهنهوه و نهوانیش گفتیان پیی دا.

En dag skulle geitemammaen ut på et ærend i byen og være borte en stund. Hun sa til de to barna sine at de måtte love å ikke åpne døren for noen andre enn henne, og det lovet de.

ئىتر بزنهكه بهر وه شار بهرئ كهوت و ئانسا و بانساش به تهنيا له مالهوه مانهوه.

Geitemammaen gikk til byen mens Ansa og Bansa var alen igjen hjemme.

بيدهنگيهكى زور بالى بهسەر مالهكهياندا كيشا، هر بويه ئانسا و بانسا كهميك دهترسان.

Det var helt stille i huset og Ansa og Bansa ble litt redde.

"تہق، تہق، تہق!" لہ دہرگای مآلہکہیان درآ. ئانسا و بانسا گوتیان: "ئەوہ کییہ؟"

«BANK, BANK, BANK!» Det banket på døren. «Hvem er det?» sa Ansa og Bansa.

"نحم... نحم... نحم... نھوہ... نھوہ... نھوہ منم، دایکتانم کہ لہ گوندھوہ ہاتوومہتھوہ بؤ مالھوہ! دہر گاکہم لی بکہنھوہ تا بیئمہ ژووری!"

«Kremt. Det, det, det er meg, moren deres som har kommet hjem fra landsbyen! Slipp meg inn!»

ئانسا گوتى: "ئەو دەنگە لە دەنگى دايە ناچىت." بانسا گوتى: "وايه، راست دەكەيت، لە دەنگى دايكمان ناچىت. بەلام كهواتە دەبىت ئەمە كى بىت؟
"با دەرگا بكەينهوه و بزائين كىيه." بە تامەزرۆييهوه دەرگاكيان كردهوه و چيان بينى: شيرىكى گهوره‌ى ترسناكيان بينى كه ههولى دا له
دەرگاكهوه خۆى بكات بە ژووردا.

Ansa sa: «Det der høres ikke ut som mamma.» Bansa sa: "Ja, du har rett, det høres ikke ut som mamma. Men hvem kan det være da? Vi åpner døren og ser." De åpnet døren på gløtt og der så de: En stor farlig løve som begynte å presse seg inn gjennom døra.

شیر هکه توانی بیته ژووره وه و تا ناوی ناوه وهی مالهکه رویشته. دهمه گهوره کهمی خوئی کرده وه و ئانسا بانسای پیکه وه قووت دا.

Løven klarte å komme seg gjennom og helt inn i huset. Den åpnet opp den store kjeften sin og slukte både Ansa og Bansa

ناو سکی شیرهکه زور ناخوش و تاریک بوو،
هر بویه هر دووکیان هاواریان کرد: "دایه، نیمه
لهناو سکی شیرهکه داین، تکایه وهره و پرزگارمان
بکه!" به لام هر چند زیاتریک هاواریان ده کرد
که لکی نه بوو، چونکه دایکه بزن زور زور دوور
بوو لینیانهوه. شیرهکش ورگه زل و قورسه که ی
پیش خوی دا و گه رایهوه بو ناو جهنگه له که.

I magen til løven var det skummelt og helt bekmørkt. «Mamma, vi er i magen til løven, kom og hjelp oss! Mamma, vær så snill», ropte de. Men uansett hvor mye de ropte, så kunne ikke geitemammaen høre dem. Hun var langt, langt borte. Og løven vraltet tilbake til jungelen med den svære og tunge magen sin på slep.

دهمهو ئیواره دایکه بزنی گهراپهوه بو مالهوه.

چاویکی به ماله چوول و هو له کهیدا خشانده.

بیدهنگییهکی قوول بالی کیشا بوو. بانگی مندالهکانی

کرد. کهس وه لای نه دایهوه. بیری کردهوه و له دلی

خویدا گوتی: "دهبیته چی رووی دابیت؟". بزنهکه

ترسا و بریاری دا بچیتته ناو گونده کهوه. بهبی

وهستان هر گهرا و گهرا و گهرا، ههتا گهیشته لای

دوکانی ناسنگهریک.

Om kvelden kom geitemammaen tilbake.

Hun så seg rundt i det tomme huset sitt. Det

var så stille der. Hun ropte på barna sine.

Ingen svarte. Hun tenkte «Hva kan ha

hendt?». Geitemammaen ble redd og hun

bestemte seg for å gå inn til landsbyen. Hun

gikk og gikk og gikk, og hun stanset ikke før

hun kjente varmen fra ilden til smeden.

ئاسنگەر بە پۆو چەکوچە گهورەکەى لە ئاسنە
گراوى و سوورەو بەووەکە دەسرهواند. بزەنەکە
ئىى پرسی: "ئاسنگەر، ئاسنگەر، ئەگەر شیری
خۆمت بەمى، دەتوانیت دوو شاخم لە ئاسن بۆ
دروست بکەیت؟" ئاسنگەر بەو پرازی بوو، و
لە ماوہیەکی کەمدا دوو شاخی ئاسنی بۆ
دروست کرد و لە سەری بزەنەکەى جیگیر کرد.

Smeden sto og slo på glødende jern
med den store slegge si.

Geitemammaen spurte ham: «Smed,
smed, hvis du får melk av meg, kan du
da lage to spisse horn av jern til meg?»

Det gikk smeden med på, og snart
hadde hun to spisse horn av jern som
hun satte oppå sine egne horn.¹³

بزنهکه بهو دوو شاخه تیژانهیهوه چووہ ناو جهنگلهکهوه. ئیتر هەر پرویشت و پرویشت و پرویشت.

Geitemammaen gikk inn i jungelen med de nye spisse hornene sine. Hun gikk og hun gikk og hun gikk.

ههتا ئهو کاتهی چاوی به گورگیکی گهوره و تهرسناک کهوت.

بزنه که له گورگه کهی پرسى: "تو خواردوته ئانسای من، تو خواردوته بانسای من؟ نهگهر تو خواردوتن وهره شهپر ه جهنگی من!" گورگه که وه لامی دایه وه: "نا نا، نهمخواردوه ئانسای تو، نهمخواردوه بانسای تو، ههر بویه پیویست ناکات بهرامبهر یهکتر بجهنگین." "کهواته هیچ" بزنه که ئه می گوت و رویشته. ئیتر ههر رویشته و رویشته و رویشته.

Helt til hun så: En stor og farlig ulv! Geitemammaen spurte ulven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Ulven svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

ههتا ئهو کاتهی چاوی به ورچیکی ترسناک کهوت! بز نه که
له ورچه کهی پرسى: "تو خوار دوته ئانسای من، تو خوار دوته
بانسای من؟ نه گهر تو خوار دوتن وهره شهره جهنگی من!"
ورچه که له وه لامدا گوتی: "نا نا، نه مخوار دووه ئانسای تو،
نهمخوار دووه بانسای تو، ههر بویه پیویست ناکات بهر امبهر
یه کتر بجهنگین." "کهواته هیچ" بز نه که نه می گوت و
رؤیشت. نیتر ههر رؤیشت و رؤیشت و رؤیشت.

Helt til hun så: En stor farlig bjørn! Geitemammaen
spurte bjørnen: «Har du min Ansa spist, og har du
min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Og bjørnen
svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har
ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei
vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun gikk og
hun gikk og hun gikk.

بزنهکه شیریکی گهورهی ترسناکی بینی! که ورگیکی زور گهورهی ههبوو! بزنهکه له شیرهکهی پرسى: "تو خواردوته ئانسای من، تو خواردوته بانسای من؟ نهگهر تو خواردوتن وهره شهه جهنگی من!"

Helt til hun så: En stor farlig løve! Med en kjempestor mage! Geitemammaen spurte løven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!»

شیر هکه له وه لامدا

گوتی: "گړرړر... بهلی، من خوار دوومه
ئانسای تو، و من خوار دوومه بانسای تو،
دهی وهره پیشهوه با شهر بکهین!"

Løven svarte: «Grrrr.... Ja, jeg har
nok din Ansa spist, og jeg har
nok din Bansa spist, så kom igjen,
la oss slåss!»

شیرهکه و بزنهکه پیکدا پهلاماری یهکتریان دا. بزنهکه جووته شاخه ئاسنینهکانی له ورگی شیرهکه ههچهقاند، به شیوهیهک که ورگی شیرهکهی ههآدری.

Løven og geitemammaen føk på hverandre. Geitemammaen stanget de to jernhornene sine inn i magen på løven så magen ble flerret opp.

ئانسا و بانسا له ورگی
شیره که به سه لامه تی هاتنه
دهر هو ه.

Ut av magen kom Ansa og
Bansa, og de var helt friske.

بزنهکه باوهشی کرد به همدووکیاندا، و لهگهئ خۆیدا بردنیهوه بو مائهوه.

Geitemammaen omfavnet dem begge to, og tok dem med seg hjem.

بزنه که داوای لیکردن گفتی بدهنی، که نیتتر هرگیز هرگیز جگه له خوی دهرگا له هیچ کهسیکی تر نه که نهوه.

چه پکیک گول و چه پکیک نیرگز، مهرگتان نه بینم هرگیزا و هرگیز.

Geitemammaen ba Ansa og Bansa love at de aldri, aldri mer skulle åpne døren for noen andre henne.

Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Animatør: Mats Grorud

Se flere fortellinger på morsmal.no